

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum V. Decretalium, Per Quadraginta, Et Unum Titulos Distributum,
In quo agitur De Judicio criminali, exponendo primùm actiones in eo
judicio instituendas, & suscipiendas, ...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1709

Articulus I. De Schismaticis, & pœnis eorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73064](#)

plius observari, ut in specie circa libros hæreticos notavimus in præcedentibus. Similiter dicendum est de poenis aliis, de quibus fuisse agit Philippus Braun in Principiis Juris canon. l. 5. tit. 7. de hæreticis, à §. dico. 2. ubi plura recenset, quæ per instrumentum Osnaburgo-Westphalicum A. 1648: hæreticis indulta sunt in temporalibus, ut in capiendis legatis à Testatore Catholico, &c.

763 Demum not. 4. et si lex humana, per

usum contrarium, legitimè inductum abrogari possit non tantum quoad poenas, sed etiam culpam, ceteroquin nascentem ex ejus inobservantia, licet idem præcipiat, vel prohibeat, quod jus divinum, & naturale; hoc tamen intelligi, de culpa, & poena legis humana. Nam, in quantum adversatur juri naturali, & divino, nulla consuetudo effectum habere potest, ut licitum, aut impunè fiat, quod hoc jure illicitum est, ut diximus l. 1. tit. 4. de consuetudine.

QVÆSTIO VIII.

IN TITULUM VIII. DE SCHISMATICIS, ET ORDINATIS AB EIS.

Schisma, vi vocis, significat divisionem, seu separationem. Hic accipitur pro separatione, ab unitate Ecclesiæ Catholicæ, in quantum est corpus mysticum ex universis fidelibus, & Romano Pontifice, tanquam Capite conflatum. Ita S. Thomas 2. 2. q. 39. a. 1. Hæc separatio duplamente fieri potest. 1. si quis se separat à Capite Ecclesiæ, ac ceteris ejus membris. 2. Si tantum ab alterutro: quibus positis sit

ARTICULUS I.

De Schismaticis, & pœnis eorum.

764 Quæstio est 1. quis sit *Schismaticus*? R. quod is, qui subesse renuit Romano Pontifici, vel membris Ecclesiæ illi subjectus communicare recusat. Ita Sanchez l. 2. moral. c. 36. n. 1. Sylvester V. *Schismaticus* dicitur autem quis se separare à Capite Ecclesiæ, quando renuit subesse Romano Pontifici, tanquam Capiti Ecclesiæ, seu in quantum gerit vices Christi in terris. Dicitur se separare à membris Ecclesiæ, quando spirituales Ecclesiæ actiones exercere vult (v. g. orare, Sacra menta percipere) non ut pars Ecclesiæ, sed ut pars constituenta totum aliquid ab illa separatum. Ita Sanchez cit. num. 2. & alii.

765 Ex hoc colliges 1. eum, qui agnoscit Romanum Pontificem, Christi Vicarium,

et tamen ex parte rei præceptæ (v. g. ut arma deponat, ut ablata restituat) parere recusat, non esse propriæ Schismaticum. Idem est, si ei parere recusat ratione persona præcientis, v. g. quia credit cum præcipere ex odio, vel quia tibi est suspectus &c. Coll. 2. non esse propriæ Schismaticum, qui recusat obedire Romano Pontifici ex eo capite, quia probabiliter judicat, illum non esse Papam legitimum. Sic Azor. p. 1. l. 8. c. 20. q. 4. Coll. 3. non esse propriæ Schismaticum, qui recusat subesse autoritatibz Episcopaliæ diocesanæ, vel communicare membris Ecclesiæ particularis v. g. talis diaecesis; quia per hoc se non separat ab Ecclesia universalis c. scire. 7. q. 1. & c. loquitur 24. q. 1. sic Azor. q. 4. Coll. 4. cum duplex unitas seu unio derur in vera Dei Ecclesia (prima enim, & præcipua est, unitas vera fidei; altera unitas fidelium inter se, in uno corpore cum suo Capite, que unio habetur in Sacramentis, cultu diuino, subjectione, & subordinatione ad suum caput) duplē quoque separationem esse; primam, quando quis se separat ab Ecclesia in unitate fidei, ut faciunt hæretici; secundum cùm ab unitate Corporis, recusando communionem cum ejus Capite, vel membris.

Quæstio est 2. in quo differant *hæresis*,⁷⁶⁶ & *Schisma*? Glossa in c. Inter hæresim 24. q. 3. V. & *Schisma*, docet, quod differant, *genus*, & *species*. Nam omnis hæreticus est Schismaticus, sed non econtra, ut si quis credit omnes articulos fidei, etiam Primitum

tum Papæ in Catholica Ecclesia; sed ex me-
ra malitia illi, ut tali parere recuset. Talis
enim, non esset hæreticus; esset tamen
Schismaticus: plerumque tamen Schisma
transit in hæresim; cùm in eo perseveran-
tes (ut factum suum, & contumaciam ho-
nestent, ac defendant, rectèque videantur
ab Ecclesia recessisse) configant aliquam
hæresim, seu dogma contra fidem.

767 Quæstio est 3. qua poenæ in Schis-
maticos decreta sint? q. quid prima sit, ex-
communicatio ipsojure; circa quam notandum,
antiquo jure communii hanc poenam
non esse universaliter statutam in Schis-
maticos; secus tamen ex Bulla *Cæna*, ubi sta-
tuitur in eos excommunicatio latæ senten-
tiæ; nihil tamen exprimitur de fatoribus,
defensoribus, ac receptatoribus eorum.
Altera Schismaticorum poena est inhabili-
tas ad beneficia, & dignitates Ecclesiasticas,
præsertim Episcopalem, etiam post pera-
ctam poenitentiam c. *quia diligentia* s. de
Electr. quod tamen loquitur solum *de acqui-
rendis*; non autem, *obtentis ante Schisma*,
& in c. *Nos confuerudinem*, dist. 12. non est
sermo de Schismaticis, sed *Donatistis hæreticis*,
de quibus dicitur, ut servetur antiqua con-
suetudo, ne hi ad Episcopatum admittan-
tur. Cæterum in hac irregularitate, seu in-
habilitate dispensat solus Pontifex, nisi cri-
men schismatis esset occultum; tunc enim
ex facultate Tridentini, s. f. 24. de reform.
c. 6. dispensare potest Episcopus.

768 Tertia poena schismaticorum exprimi-
tur in c. *ad succidendos* h. t. in 6. qua à Boni-
facio VIII. statuta fuit in Jacobum & Pe-
trum de Columba, tanquam Schismaticos
(qui antè erant Cardinales) & eorum agna-
tos: verū ea constitutio postea, quoad
omnia, revocata fuit à Benedicto XI. in Ex-
travag. *audum*. h. t. inter communes, exce-
ptis bonis confiscatis, & jam alteri applica-
tis. Vallensis h. t. in fine censet, verius esse,
Schismaticos esse irregulares; fundamen-
tum desumens ex cit. c. *quia diligentia*; & c.
nos confuetudinem. Verum hoc solum lo-
quitur de *hæreticis*; in illo autem est solum
sermo de inhabilitate ad acquirenda benefi-
cia; non ad suscipiendos ordines. Quarè
contrarium censeo probabilius cum Zoë-
fio h. c. n. 3. Illud tamen not. 1. per quod
libet crimen (atque adeo per schisma) no-
torium, & enorme, ac depositione dignum,
incurri quandam irregularitatem genera-
lem propter infamiam, qua tamen cessat,

Tom. V.

per poenitentiam, ablatâ infamiam. Ita San-
chez. cit. l. 2. c. 36. n. 20. Quoniam autem
Schisma communiter adjunctam habet hæ-
resim, ideo, quæ supra de hæreticis di-
cta sunt, hæc in dato casu accommodari de-
bent.

Circa has poenæ not. præterea, quid 769
poena excommunicationis decreta in Schis-
maticos, comprehendat non tantum
Schismaticos, qui hæretici sunt; sed etiam
eos, qui hæresi suspicione laborant; &
hoc secundum vim Bullæ *Cæna*; non au-
tem vi juris communis. Dixi *vi Bullæ Cæna*;
nam hæc exprestè loquitur de Schismaticis
simpliciter, tales autem esse possunt quin sint
hæretici ex n. 766. Dixi *non vi juris commu-
nis*. Nam canones in contrarium loquun-
tur in casu speciali. Primò enim c. *licet*,
de Electr. loquitur de Cardinalibus, qui post
electum Pontificem ex consensu duarum
partium, alium in Papam recipiunt ex tercia
parte, &c. Secundò c. *nulli fas est*, dist. 19.
solum dicit, Schismaticos esse per excom-
municationem expellendos; id, quod etiam
dicit c. 1. h. t. & c. *Liguribus* 23. q. 5. V. A-
zor part. 1. l. 8. c. 20. Not. 2. dictam excom-
municationem non cadere in eos, qui ut-
cumque inobedientes sunt Pontifici, sed
recedentes ab eo schismaticè, non reco-
gnoscendo eum, ut caput Ecclesiæ. Ita Do-
ctores communiter *cum Castropalao* p. 1.
tr. 6. d. 4. p. 6. n. 7.

ARTICULUS II.

*De ordinationibus, & aliis actis
Schismaticorum?*

A Nte resolut. not. 1. cum S. Thoma 2. 770
A 2. q. 39. a. 3. In Episcopis aliam esse
potestatem *Ordinis*, aliam, *jurisdictionis*;
quo posito certum est apud Catholicos,
Schismaticum non privari potestate Ordini-
nis. Unde ab Episcopo Schismatico acta
ex potestate Ordinis (modò servet formam
Ecclesiæ) valida sunt; quia potestate Ordini-
nis non est privatus, sed tantum ejus usu,
& exercitio; & ideo etiam *ordinationes*
(seu collationes ordinum) ab eo factæ, va-
lida sunt; quamvis quoad usum, & exerci-
tium, seu executionem sint irritæ, cùm ei
usu potestatis Ordinis ob schisma sit inter-
dictus. Ea verò, qua pendent à potestate
jurisdictionis, nec licite, nec validè praefat,
ut mox dicemus.

Ex hoc colliges, Schismaticos non 771
X 2 tan-